

[OPACKI ai

opacki, opatski.

o *prawdopodobnie jasne (tak w opaci); a jasne.*

sg f G opacki(e)j. ◇ n G opacki(e)go. ◇ A opacki(e). ◇ pl G opatskich. ◇ D opatskim.

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „opat”; związany z opatem, pochodzący od opata, należący do opata: A zadna niema vřpuczacz zadney fiołtry řpoflufzeniřtwa. Afz by z dozvolenia Opaczkiego. StatNorb 140; A nicz nad rokzanie Opaczkie albo przeorfkie nie czinicz. StatNorb 179; Suknie maię bicz niżey kořtek. Oprocz zeby zdopuszczenia mogly inaczey nořzicz opaczkiego. StatNorb 191; yřz by przed wřzchodem floncza albo pozniey iutrznją mavialř vedla dozuolenia Opaczkiego StatNorb 195; thedř zramienia opaczkiego [...] maię bicz viřfadzeny duua [!] męzouie opaczi na kofzdř rok StatNorb 336, 83, 139, 232, 344; Lantrajterowi, który rozkazuje roboty wsiam zamkowym, kontorowskim i opatskim [...] na kwartał 3 [fl.] 6 [gr] LustrWpol I 15; Apolog 46; niektórym tylko [tj. uciekającej szlachcie] przez źimę dał leżę w maiętnořciách Křiężey/ zwłazczę w dzierzęwách Opátřkich. TurnZwierc C4v.

W charakterystycznych połączeniach: dzierzęwy opackie. grunty, rokzanie, wsi; z dopuszczenia opackiego, oprocz dozvolenia, według (wedle) dozvolenia, z dozvolenia, z ramienia.

Cf OPACI, OPATOW